

[Karen Højte Jensen]

talte om prisniveauet i Danmark. Vi har jo netop i udvalget fået oversendt et bilag fra ministeren, hvoraf det fremgår, at Danmark ikke, når man tager hensyn til prisniveauet generelt, ligger i top. Hermed har jeg ikke sagt noget om, hvor jeg synes priserne skal ligge, men det er i hvert fald værd at mærke sig, at det ikke er så enkelt, som det her blev fremstillet af hr. Martin Glerup.

Mariann Fischer Boel (V):

SF's forslag om indførelse af en prisstigningskontrol for medicin er i dag i virkeligheden fuldstændig uinteressant, da der jo, som ministeren nævnte, allerede i begyndelsen af ugen – var det vist – blev indgået en aftale om stop for prisstigninger frem til 1. april 1995 mellem brancheorganisationerne og ministeriet.

Fra Venstres side kunne vi godt have den anelse, at den aftale, som brancheforeningerne har indgået, har været et valg mellem pest eller kolera, men under alle omstændigheder er der blevet ro på området, og vi mener bestemt, at den våbenhvile, der nu er indledt, skal udnyttes på en positiv måde, for den megen diskussion, der har været om priserne på medicin, har ikke været befordrende hverken for branchen eller for forbrugerne.

SF begrundet sit forslag om at lægge låg på prisstigningerne på medicin med nogle eksempler på medicinudgifternes himmelflugt, som alligevel, synes jeg, på trods af den uaktualitet, der er i forslaget, ikke skal have lov til at stå helt alene. Det postuleres bl.a., at vi på trods af fastkronetilskud og generisk ordination ikke har opnået de besparelser på de 120 mio., som der var lagt op til. Og ligeledes postulerer SF, at der har været prisstigninger i tredje kvartal i forhold til sidste år.

Jeg er meget enig med ministeren i, at det ikke er helt i overensstemmelse med de faktiske forhold. Der er jo reelt tale om et øget forbrug af medicin. Grundene til de stigninger, vi ser i medicinforbruget, kan jo være mange, og det er vel i virkeligheden dér, vi skal til at tage fat. Der købes og indtages alt for meget medicin i Danmark.

Da Venstre jo traditionelt ikke har ret meget tilovers for reguleringer – heller ikke, når det gælder medicinområdet – er vi tilfredse med, at SF's forslag ikke bliver en realitet.

I øvrigt vil det næppe under nogen omstændigheder have en reel chance for at overleve behandlingerne her i folketingsalen, da både CD, Kristeligt Folkeparti og vel især Det Radikale Venstre under en behandling, vi havde i den foregående ministers regeringsperiode, gik meget kraftigt imod en priskontrol. Det var vist i øvrigt et forslag fra Socialdemokratiet, der blev behandlet på det tidspunkt, men der er jo løbet meget vand i havet, siden vi diskuterede det forslag i 1992.

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Det foreliggende forslag er jo ikke noget nyt – og det er slet noget nyt, når vi ser det fra et socialistisk parti som SF. Vi kender til hudløshed den ideologi, der ligger til grund for et sådant forslag.

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne bare sige, at vi naturligvis ikke under nogen omstændigheder kan støtte dette forslag. Vi har gang på gang talt om netop dette område, og alle her i Tinget siger, at de er enige om at få priserne i bund. Men dette her er jo ikke bare et priskontrolforslag, det er et forslag om prisstigningskontrol for medicin. Altså, man ønsker ingen prisstigninger på medicin. Det kan vi alle sammen være enige i. Jeg tror ikke, der er nogen, der ikke kan tilslutte sig det formål at få priserne ned.

Men som vi tidligere har nævnt i Fremskridtspartiet, er der efter vor opfattelse kun én vej, og det er en liberalisering af hele området.

Nu hører vi, at ministeren forleden dag fik en aftale med MEFA og MEDIF, altså medicinindustrien. Ministeren sagde, at de havde udvist ansvarlighed, opmærksomhed osv. Opmærksomhed – ja, det er klart nok, for jeg er bange for, at der har været ført en slags revolverpolitik over for netop den industri. Jeg tror ikke, at alt det, der ligger i den aftale, er noget, som de inderst inde er lykkelige for; jeg tror, at man simpelt hen er blevet presset til det. Man har fortalt dem, at det ville blive indført ved lov, hvis de ikke tog imod ministerens oplæg. Det er sådan, jeg forestiller mig det må være foregået. Jeg tror desværre, det er korrekt, som jeg her siger, og derfor bryder jeg mig ikke om, at vi nu nærmest roser det, ministeren har lavet. Det er jo simpelt udtryk for en uanstændighed over erhvervslivet, når man siger til dem: Nu må I ikke lave prisstigninger frem til 1. april 1995, som jeg tror det var.